

Salt, 13 de Juny de 1956

Sr. Adolf Brull i Monner
Tivissa.

Distingit alumne:

Us retorno, corregits i comentats, els vostres exercicis corresponents a les cinc primeres lliçons.

Esteu molt bé d'ortografia. Llegiu detingudament les meves observacions i els paràgrafs del llibre que us hi indico.

Us adjunto també els textos a traduir de les cinc lliçons següents.

Per a traduir el mot castellà "número" tenim en català "nombre" i "número", aquest darrer per a designar, només, els que formen part d'una sèrie numerada; però, per a indicar quantitat, cal emprar "nombre" exclusivament, que també pot usar-se en el sentit de "número". En resum, "nombre" pot traduir el castellà "número" en tots els casos; "número" només el pot traduir en l'accepció esmentada. Així no podem dir "un gran número de persones", sinó "un gran nombre de persones", perquè ací "nombre" significa "quantitat". Però, podem dir, indiferentment, "el número cinc del Carrer Nou" o "el nombre cinc del Carrer Nou". La forma abreujada de "nombre" pot ésser nbre., nre. o n. En això no hi ha res legislat.

Atentament,

FaltesCorrecció

s'els hi havia

els l'havien

Observacions :

La millor traducció de "El uniforme se les había puesto..." és "L'uniforme, els l'havien posat...", o bé "Hom els havia posat l'uniforme..."

Traduint ací "se les" per "se'ls" (i no "s'els", com heu escrit; vegeu pag. 62 del llibre de gramàtica), la frase resulta ambigua, equívoca. Queda molt més clara adoptant qualsevol de les dues altres fórmules.

Us adverteixo, de passada, que no es pot apostrofar un mot a la fi d'una ratlla, com heu fet amb el pronom s', de manera que l'apòstrof en sigui el darrer signe. Cal escriure a la mateixa ratlla el mot següent o passar el mot apostrofat a l'altra ratlla. De totes maneres, com ja us he indicat més amunt, la combinació "s'els" és també incorrecta; cal escriure, en tot cas, "se'ls".

Suposant que acceptéssim de traduir "se les" per "se'ls", sobraria encara, en la vostra traducció, la partícula hi. El datiu plural castellà "les" és "els" (o la forma que li correspongui per la seva situació en la frase; vegeu pag. 59 del llibre) en català; "els hi" traduint "les" és incorrecte.

LLIÇÓ II

Faltes

Correcció

apretades

ajuntades, juntes

y

i

Observacions:

El verb "apretar" és un castellanisme. Cal reemplaçar-lo, segons els casos, per pitjar, empenyer, estrenyer, serrar, ajuntar, etc.

LLIÇÓ III

La iglésia

L'església

llurs

les seves

partien

partia

ojives

ogives

Observacions:

Si el mot "iglésia" fos correcte, hauríeu fet bé de no apostrofar l'article "la", ja que es trobaria davant d'una "i" feble. Però, cal dir "església" en lloc de "iglésia", i aleshores cal apostrofar l'article.

Vegeu pag. 53 del llibre sobre l'ús del possessiu "llur".

El subjecte de la proposició on figura el verb "partia" és "el començament", singular. El verb s'ha de posar també en singular. Si haguéssiu escrit "els començaments" (plural), "partien" hauria estat bé.

Heu traduït "y de cuya rica coronación de capiteles" per "i una rica coronació de capitells dels quals". Hauria estat més d'acord amb la frase original d'es-

.../...

obriure "i de la rica coronació de capitells de la qual".
(Vegeu llibre de gramàtica, pag. 69, sobre la traducció
del relatiu castellà "cuyo").

"Arranques", en arquitectura, és "arrencades" en ca-
talà.

LLIÇÓ IV

Faltes

en badar

s'ens

ens adonem de que som

Correcció

a badar

se'ns

ens adonem que som

Observacions:

Vegeu pag. 110 del llibre sobre l'ús de les prepo-
sicions "a" i "en" davant d'un infinitiu.

Vegeu pag. 112 del llibre: "Abdicació de preposi-
cions febles".

LLIÇÓ V

sí

apretava

llurs

blà

si (millor, pit)

estrenyia

els seus

bla